

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6., 1903 Budapest. Pf.: 314/15.,
Telefon: (06-1) 443-5573,
Telefax: (06-1) 443-5733,
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** meghatalmazott jogi képviselőként előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 82/2015. (II. 26.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos (képviselője útján)
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) a rendőri szerv vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos meghatalmazott jogi képviselője postai úton panasszal fordult a Panasztestülethez, a Panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A panasz szerint a Panaszos társaival együtt megjelent az épület előtt, abból a célból, hogy politikai véleményüket fejezzék ki. Politikai véleménynyilvánításuk abban nyilvánult meg, hogy a Panaszos és két társa felmászott az erkélyre, majd egy transzparenst tartottak maguk elé.

A Panaszos és társai a rendőri felszólításnak eleget téve önként távoztak az erkélyről, a rendőri intézkedésnek sem aktív, sem passzív módon nem álltak ellen, ennek ellenére mégis előállították őket a Rendőrkapitányságra.

A jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy a Panaszos igazoltatása kapcsán nem kíván panaszt tenni, ugyanis annak foganatosítására indokolt módon és szakszerűen került sor. A jogi képviselő rögzítette továbbá, hogy a rendőrség helyesen nem alkalmazott testi kényszert és bilincselést sem.

A panasz szerint a Panaszos előállítása ugyanakkor szükségtelen, indokolatlan és aránytalan volt, mivel a Panaszos a helyszínen bűncselekményt nem követett el, ellene büntetőeljárás nem is, hanem szabálysértési eljárás indult. Az előállítási ok nem volt megállapítható, ugyanis a Panaszos a rendőri felszólításnak eleget tett és az erkélyt elhagyta, továbbá társaival a dolgokat visszaadták.

A jogi képviselő a panaszban hangsúlyozta, hogy tekintettel arra, hogy a Panaszos személyazonossága – az igazoltatást követően – a helyszínen ismertté vált, ezért adott esetben írásos idézésre a rendőrségen megjelent volna. A jogi képviselő szerint a Panaszos a felszólításra az erkélyről eltávozott és a dolgok is visszakerültek az eredeti helyükre, ezért a Panaszos személyi szabadságának a korlátozása teljes mértékben aránytalan volt.

A panasz szerint a jogi képviselő a Panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbi kifogást tette:

- szükségtelen, aránytalan és indokolatlan volt a Panaszos előállítása.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a Panaszossal szemben foganatosított előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ban rögzített arányosság követelményének, ezért nem sérült a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület ugyanakkor megállapította azt is, hogy az előállítás foganatosításakor az intézkedő rendőrök által adott tájékoztatás téves volt, továbbá helytelenül állították ki a Panaszos részére az igazolást, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület szerint az előállítás elhúzódó időtartama kapcsán sérült a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga is.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- ügyvédi meghatalmazás;
- a Panaszos jogi képviselője által készített panaszbeadvány;
- az Alosztály előállítás végrehajtásáról szóló jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- az Alosztály jelentése;
- a rendőri szerv jelentése;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály rendőrei által készített jelentés;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály rendőrei által készített jelentés;
- az Alosztály jelentése;
- a rendőri szerv vezetőjének jelentése;
- a rendőri szerv vezetőjének jelentése;
- 4 db DVD lemez.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos a jogi képviselője által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon, illetve videofelvételeken túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem

meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amely előzmények a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

Az Alosztály szolgálatot teljesítő technikusa * órákor észlelte, hogy több személy közeledik az épület felé. A technikus az észlelteket haladéktalanul jelentette a szolgálatparancsnoknak, aki járőrt irányított a helyszínre. Eközben az ismeretlen személyek a birtokukban lévő alumínium létrát a erkélyhez támasztották, majd a több személy felmászott az erkélyre ahol * db (* méter x * méter méretű) különböző feliratokkal ellátott molinót rögzítettek a terasz korlátjához.

A rendőrök – a szolgálati rádión kapott utasításnak megfelelően – * órákor érkeztek a megadott helyszínre, ahol azt tapasztalták, hogy több személy mászott fel az erkélyére. A járőrök ekkor több alkalommal felszólították az erkélyre mászó, majd felmászott személyeket, hogy cselekményüket hagyják abba és hagyják el azt, de ők figyelmen kívül hagyták azokat, és a felszólításoknak nem tettek eleget. A személyek hangszórón keresztül ismertették követelésüket, továbbá a kormány tevékenységét bírálták.

Eközben a személyek az erkélyen lévő számukra idegen dolgokat magukhoz vették. Ezek után – folyamatos rendőri felszólítások közepette – a * órákor lemásztak az erkélyről. Az épület előtt az eltulajdonított dolgok visszaadása érdekében tett rendőri felszólításnak nem tettek eleget, azok visszaszolgáltatását feltételekhez kötötték.

V.

A panaszban megfogalmazott kifogás vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A Panaszos előállítása.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 15. § (1), (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

---

¹ Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,

BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,*”.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja,*”.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

A határozat IV. részében ismertetett előzmények alapján az erkélyről lemászott személyek kapcsán a rendőrséget – az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján – intézkedési kötelezettség terhelte. Ezek alapján a Panaszost – az Rtv. 29. § (1) bekezdés adta felhatalmazás alapján – a közrend, közbiztonság védelme, illetőleg bűnüldözési célból igazoltatták.

A rendelkezésre álló bizonyítékok (videofelvételek) alapján megállapítható, hogy miután a három személy feljutott az erkélyre, a Panaszos – az épület előtt tartózkodó társaival együtt – a létrát arrébb vitte annak érdekében, hogy az erkélyen tartózkodó társai cselekményét a rendőrség ne tudja megakadályozni.

Ezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Panaszos – társaival teljes egyetértésben és akarategységben – aktívan segédkezett abban, hogy az erkélyre felmászott társai cselekményüket eredményesen végrehajtsák.

A videofelvételeken az is látható, hogy miután a három személy lemászik az erkélyről a Panaszos melléjük áll és együtt várják a rendőrség intézkedését.

Mindezek alapján az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata adta felhatalmazás alapján, a helyszínen jelenlévő rendőrtiszt * órákor utasítást adott a Panaszos előállítására.

Az ismertetett körülmények kellően megalapozták a rendőrök azon feltételezését, hogy a Panaszos szabálysértés elkövetésével (Szabs. tv. 216. § (1) bekezdés) gyanúsítható.

Ezek alapján az intézkedést fogantató rendőrök részéről fennállt az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának alkalmazási lehetősége. E jogszabályhely az eljáró rendőr mérlegelési döntésére bízta – az eset valamennyi körülményének figyelembe vételével – a személyi szabadság korlátozásával járó előállítás, mint rendőri intézkedés fogantatását.

Álláspontom szerint a Panaszos és társai be nem jelentett módon demonstráltak véleményüket, engedély nélkül behatoltak az épület területére, majd az ott talált dolgokat előre nem látható szándékkal a birtokukba vették, ezek alapján nem állt rendelkezésre más jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél érdekében, mint az előállítás fogantatása.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtása jogszerű és szakszerű volt, továbbá megfelelt az arányosság (Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése) követelményének is, ezek alapján a panasz alaptalan.

VI.

A Panasztestület megállapította, hogy az előállítás fogantatásakor az intézkedő rendőrök által adott tájékoztatás téves volt, ezáltal sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület szerint az előállítás elhúzó ideje kapcsán sérült a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga, továbbá a helytelenül kiállított igazolás kapcsán sérült a tisztességes eljáráshoz való alapvető joga is.

A Panaszos jogi képviselője beadványában nem terjesztett elő a fentiek kapcsán kifogást. Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőr-főkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon.

A téves tájékoztatás adása, az előállítás időtartama, továbbá a helytelenül kiállított igazolás vonatkozásában érdemi vizsgálatára a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – ezen eljárás keretében nem volt lehetőség.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye IV cikk, XXIV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. § (1), (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (2) f) pont I. fordulata, 92. § (1) bekezdése, 93. § (6), (7) bekezdése;

- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. § (1) bekezdése.

Budapest, 2015. május 04.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**